15/05/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏହି ଦୁନିଆ ଶ୍ମଶାନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରେ ମନ ଲଗାଅ ନାହିଁ, ପରିସ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗ ଦୁନିଆକୁ ମନେ ପକାଅ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମ ଗରିବ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭଳି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ନାହାଁନ୍ତି, କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର**:-** କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଗରିବ ପିଲାମାନେ ହିଁ ସିଧାସଳଖ ସେହି ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସଦ୍‌ଗତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଗରୀବ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଏଠାରେ ପାଠ ପଢନ୍ତି । ସାହୁକାରମାନେ ଯଦିଓ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ପଢିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ବଡ ମୁସକିଲ୍‌ରେ ରହିବ । ତୁମର ତ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ମନେ ପଡିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସବୁଠାରୁ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟ ।

ଗୀତ**:-** ଦିଲ୍ କା ସାହାରା ଟୁଟ ନ ଜାୟେ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ସଂସାର ଏବେ ଶ୍ମଶାନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ପୂର୍ବରୁ ଏହି ସଂସାର ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ଏବେ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲାଣି ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ କବରସ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ମଶାନ କୁହାଯାଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ମଶାନକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ । ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ସବୁ ଶ୍ମଶାନଘାଟକୁ ଯାଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଟିରେ ମିଶିଯାଇଥାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେବଳ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ, ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବିଦେଶୀମାନେ କିଛି କିଛି ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସବୁକିଛି ମାଟିରେ ମିଶିଯିବାର ସମୟ ଆସିଗଲାଣି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଆମର ବାବା ପୁନର୍ବାର ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଶ୍ମଶାନ ଘାଟରେ ମନ ଲଗାଇଲେ ନିଜର ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ, ତାହା ପୁଣି କଳ୍ପ ପୂର୍ବଭଳି । ଏହି କଥା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନିରନ୍ତର ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ଏହା ହିଁ ମନମନାଭବ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆମେ ପରିସ୍ତାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହୋଇଯିବା । ଭାରତ ପରିସ୍ତାନ ବା ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ପରିସ୍ତାନ ହେଉନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ମାୟା ରାବଣର ଆଡମ୍ବର । ଏହା ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଚାଲିବ । ଏହା ହେଉଛି ମିଛ ଆଡମ୍ବର । ମିଛ ମାୟା, ମିଛ କାୟା ଅଟେ ନା । ଏହା ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଆକର୍ଷଣ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏସବୁ ଦେଖି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ତ ସ୍□ର୍ଗ ଅଟେ । ପୂର୍ବରୁ ନର୍କ ଥିଲା । ବଡ-ବଡ ଘର ଆଦି ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ୧୦୦ ବର୍ଷର ଆଡମ୍ବର । ଟେଲିଫୋନ୍, ବିଜୁଳି, ଉଡାଜାହାଜ ଆଦି ସବୁ ୧୦୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । କେତେ ଆଡମ୍ବର ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ଅଟେ । ପୁରୁଣା ଦିଲ୍ଲୀ କ'ଣ ଥିଲା । ଏବେ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତାହାର ନାମ ହିଁ ରଖାଯାଇଛି ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ, ବାପୁଜୀ ଚାହୁଁଥିଲେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ରାମରାଜ୍ୟ, ପରିସ୍ତାନ ହେଉ । ଏହା ତ ସବୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଡମ୍ବର ଅଟେ । କେତେ ବଡ-ବଡ ଘର, ଫାଉଣ୍ଟେନ ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ କୃତ୍ରିମ ସ୍□ର୍ଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହାର ନାମ ସ୍□ର୍ଗ ନୁହେଁ । ଏହାର ନାମ ନର୍କ ଅଟେ । ନର୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ସୋ ରହିଛି । ଏ ସବୁ ଅଳ୍ପକାଳର ଚାକଚକ୍ୟ ଅଟେ । ଏ ସବୁ ଏବେ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ଏବେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ପ୍ରଥମତଃ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ସ୍ମରଣ କର । ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଶାନ୍ତି ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ଶାନ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ମିଳିବ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସାରା ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଅଟେ ଯେ ଦୁନିଆରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ? ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଥାଉ । ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସୁଛୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ ଭାୟା ଶାନ୍ତିଧାମ ହୋଇ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଘର ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବୁ । ଏଠାରେ ତ ଶାନ୍ତି ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ହିଁ ଦୁଃଖଧାମ । ସତ୍ୟଯୁଗ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ, କଳିଯୁଗ ପତିତ ଦୁନିଆ । ତୁମେମାନେ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଏବେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ଯେ - ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି କିପରି ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ ଆସି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୃଷ୍ଟିରେ ଅସଂଖ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିବାବେଳେ ବହୁତ ଧନଶାଳୀ ଥିଲା, ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟହ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ସତେଜ କରାଯାଉଛି । ବାବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଅ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ଚାଲି ଆସୁଛି । ସର୍ବଦା ଉପରକୁ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ଯେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ କାରଣ ପରମାତ୍ମା ଅଥବା ଆଲ୍ଲା ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏମିତି ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍□ାରା କିଛି ବି ହେବ ନାହିଁ ସେମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍□ାରା କ'ଣ ଫାଇଦା ହେବ! ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମର କ'ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି? କିଛି ହେଲେ

ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଦୁଃଖ ସମୟରେ ଡାକିଥା'ନ୍ତି - ହେ ରାମ..... ଆତ୍ମା ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି କାହାକୁ କୁହାଯାଏ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ଯେ ଆମେ ସବୁ ଏକ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ ତେବେ ପୁଣି ଦୁଃଖ କାହିଁକି ହେଉଛି? ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସର୍ବଦା ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ଏ କଥା ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ରହିଛି ଯେ, ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା, ଯିଏ ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଈଶ୍□ର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସେ ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏ କଥା କିନ୍ତୁ କେହି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ନିଶ୍ଚୟ ସଂଗମରେ ହିଁ ହେବ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ କିପରି ହେବ! କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ଏହିକଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ - ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ କିପରି ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ସତ୍ୟଯୁଗର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିବା ଦ୍□ାରା ସ୍□ର୍ଗକୁ ବହୁତ ଦୂରକୁ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ର ଉପରେ ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଭାରତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏମାନେ କିପରି କେବେ ଏହି ରାଜ୍ୟ ପାଇଥିଲେ, ଏ କଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ କହିଦେଉଛନ୍ତି - ଏମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ ଭିକ ମାଗିବା ଦ୍□ାରା ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ମିଳିଯାଇଥାଏ । କେହି ଯଦି ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ଫଳ ମିଳିଯାଇଥାଏ । ଗରିବ ପଞ୍ଚାୟତର ମୁଖିଆ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଖୁସିରେ ରହିଥାଏ, ଯେତିକି ସାହୁକାର ମାନଙ୍କର ମୁଖିଆ ରହିଥାନ୍ତି । ଗରିବମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସୁଖୀ ବୋଲି ଭାବିଥାନ୍ତି । ବମ୍ବେରେ ଦେଖ, ଗରିବ ଲୋକେ କିଭଳି କିଭଳି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝୁଛ ଯେ - ଯଦିଓ ଦୁନିଆରେ କୋଟିପତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେତେ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ, ଆମପରି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ସିଧାସଳଖ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସଦ୍‌ଗତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେବେ ହେଲେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଗରିବ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସାହୁକାର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ହିଁ ଏହି ପାଠ ପଢୁଛ, ସେମାନେ ତ ଏ ଜ୍ଞାନରେ ଅପାଠୁଆ ଅଟନ୍ତି । ଯଦିବା ଅଳ୍ପ କିଛି ପଢିବେ ତଥାପି ବି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ବିନା ତୁମକୁ ଆଉ କାହାର ସ୍ମୃତି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଜାଣିଛ ଯେ ଏ ସଂସାର ଶ୍ମଶାନଘାଟ ହୋଇଯିବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଏହି ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟ ଇତ୍ୟାଦି କରୁଛୁ, ତାହା ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଅଟେ । ଧନବାନ୍ ଲୋକମାନେ ଧର୍ମଶାଳା ଆଦି ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି କରି ନ ଥାନ୍ତି । ଯଦି ତୀର୍ଥସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମଶାଳାମାନ ନ ରହିବ ତେବେ ଲୋକମାନେ ରହିବେ କେଉଁଠି, ସେଥିପାଇଁ ସାହୁକାର ଲୋକେ ଧର୍ମଶାଳା ଆଦି ତିଆରି କରାଇଥାନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଧର୍ମଶାଳାକୁ ବ୍ୟାପାରୀ ଲୋକମାନେ ଆସି ବ୍ୟାପାର କରିବେ । ତୀର୍ଥସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ହିଁ ଧର୍ମଶାଳା ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଅଟେ । ଯେଉଁଠି-ଯେଉଁଠି ତୁମର ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଅଛି ତାହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ମିଳୁଛି । ତୁମର ଏହି ଗୀତାପାଠଶାଳା ବହୁତ ବଡ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମର ରୋଜଗାରର ପନ୍ଥା ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମର ବହୁତ ଆମଦାନୀ ହେଉଛି, ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଧର୍ମଶାଳା । ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥ ଅଟେ । ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ । ଏହାଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଭକ୍ତ ଲୋକମାନେ ବହୁତ ପ୍ରେମର ସହିତ ମନ୍ଦିରରୁ ଚରଣାମୃତ ନେଇଥାନ୍ତି । ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏହା ଦ୍□ାରା ଆମର ହୃଦୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ତାହା ତ ପାଣି ଅଟେ । ଏଠାରେ ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ଏବେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ପ୍ରାୟତଃ ଭକ୍ତମାନେ ଶଙ୍କରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି, ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଅମରନାଥ ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅମରକଥା ଶୁଣାଇଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଭରିଦିଅ ଝୋଲୀ.... ଏବେ ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ଦ୍□ାରା ନିଜର ଝୁଲା ଭରୁଛ । ବାକି ଅମରନାଥ କ'ଣ ଜଣକୁ ବସି କଥା ଶୁଣାଇବେ କି । ନିଶ୍ଚିତ ବହୁତ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ଥିବେ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ହିଁ ଶୁଣାଇଥିବେ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ତ କଥା ଶୁଣାଇବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ଅନେକ ତୀର୍ଥ ସ୍ଥାନମାନ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ସେଠାକୁ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ, ମହାତ୍ମା ଆଦି ଢେର ଯାଇଥାନ୍ତି । ଅମରନାଥ ଯାତ୍ରାରେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । କୁମ୍ଭମେଳାରେ ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ କରିବା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଦ୍□ାରା ଆମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବୁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହିଁ କୁମ୍ଭ ମେଳା ଅଟେ । ପାଣିର କୁମ୍ଭ ମେଳା ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର କରିଆସିଛ । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହା ଦ୍□ାରା କେହି ନିଜର ଘରକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଲେ ହିଁ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଡିବାର ଡେଣା କଟିଯାଇଛି । ଏବେ ଆତ୍ମାକୁ ଡେଣା ମିଳିଛି, ଯୋଗରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା ସବୁଠାରୁ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ଉଡିପାରିବ । ଯଦି କାହାର ହିସାବ-କିତାବ ଲଣ୍ଡନରେ କିମ୍ବା ଆମେରିକାରେ ଥିବ ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଆତ୍ମା ଉଡିଯାଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ କର୍ମାତୀତ ହେବା ପରେ ହିଁ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇପାରିବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଜନ୍ମ-ମରଣ ଚକ୍ରରେ ଆସୁଥିବ । ଡ୍ରାମା ଯେପରି ଘଣ୍ଟାକଣ୍ଟା ଭଳି ଟିକ୍-ଟିକ୍ ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ, ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ, ଟିକ୍ ହେଲା ଏବଂ ସେକେଣ୍ଡରେ ଆତ୍ମା ଚାଲିଗଲା । ଆତ୍ମାଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ମୂଳବତନକୁ ଯିବେ । ଆତ୍ମାକୁ କେଉଁଠାରେ ବି ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଡେରି ଲାଗି ନ ଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ କମ୍ ଆତ୍ମା ରହିବେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ସୁଖୀ ହେବେ । ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରି ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଚକ୍ର ବିଷୟରେ ଜଣା ଅଛି । ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ ଜ୍ଞାନର ମନ୍ଥନ ଚାଲିଛି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ ଜ୍ଞାନ ହିଁ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏହିପରି ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ହୋଇଥିଲ । ତୁମକୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଆମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆମ ଦ୍□ାରା ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ପୁଣି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଗାୟନ ଏହିଠାରେ ହିଁ କରାଯାଉଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିରେ ଶିବଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । କୁହାଯାଏ - ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, କିଏ କରାଉଛନ୍ତି? ଶିବବାବା । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଳନା ହେଉଛି ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବେ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସେହି ଅଭିନୟ କରୁଛ । ପୁଣି ଗୋଟିଏ କଳ୍ପ ପରେ ଏହି ଅଭିନୟ କରିବ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । କହୁଛ ମଧ୍ୟ - ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା କାମରୂପୀ ଶତ୍ରୁକୁ ଜିତ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ମାର୍ଗ ଅଟେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଦେଖିଛ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯଦିଓ ଅଳ୍ପ ସୁଖ ରହିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ କାଳ ପାଇଁ । ଭକ୍ତିରେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ବି ହୋଇଥାଏ । ତାହାଦ୍□ାରା ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ତୁମର ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ତୁମକୁ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉଛି - ତାହା ମଧ୍ୟ ମୁଁ ହିଁ କରାଉଛି । ଏ ସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରହିଛି । ଯାହା ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ସେକେଣ୍ଡ ବିତିଗଲା, ତାହା ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । ଏପରି କହୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ - ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ସୁଟ୍ ହେଲା । ନାଁ, ଏହା ତ ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଯେତେ ବି ଅଭିନେତା ଅଛନ୍ତି - ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଭିନୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । କେହି ବି ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ଆମେ ଲୀନ ହୋଇଯାଉଛୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ, ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ବାବା ଆମକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବ, ଧନବାନ ଭବ.... ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀମାନେ ଏପରି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତା ହେଲା ସୁଖଧାମ । ପୁଣି ଦୁଃଖ କିପରି ପାଉଛନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ କିପରି ବାମ ମାର୍ଗକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତାର ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଜଗନ୍ନାଥ ପୁରୀରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ, ମୁକୁଟ ଆଦି ପିନ୍ଧିଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି ପୁଣି ବିକାରୀ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ କଳା କରିଛ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ ଯାଉଥିବାରୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ କଳା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ, ଭାରତ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ପୁଣି ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏବେ ସଂଗମରେ ତୁମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ଜଣେ ହିଁ ତୁମର ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ତିନୋଟିଯାକ ଅଟନ୍ତି । ଏ କଥା ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ, ଶିବବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବେହଦର ପାଠପଢା ଅଟେ, ଏହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛ । ଦୁନିଆରେ ଈଶ୍□ରଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ କହୁଛ ସେ ପତିତ ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଜ୍ଞାନବାନ ହେଉଛ । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ତୁମକୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ ଯେ, ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜେ ସତେଜ ରହିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତେଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ମନେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସହିତ, ଅଥବା ଶ୍ମଶାନ ସହିତ ମନ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ । ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଦେବତା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ଈଶ୍□ରୀୟ ଅଥୋରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ଦ୍□ାରା ସଂକଳ୍ପ ବା ବୁଦ୍ଧିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଲାଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ୍ ଭବ ।

ଯେପରି ସ୍ଥୂଳ ହାତ ଗୋଡକୁ ଅତି ସହଜ ଭାବରେ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ସେପରି ଚଲାଇ ପାରୁଛ ବା କର୍ମରେ ଲଗାଇପାରୁଛ ସେହିପରି ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଇଚ୍ଛା ସେହିଠାରେ ଲଗାଇପାରୁଥିବ - ତେବେ କୁହାଯିବ ଈଶ୍□ରୀୟ

ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ । ଯେପରି ବାଣୀରେ ଆସିବା ଅର୍ଥାତ୍ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ସହଜ ଅଟେ, ସେହିପରି ବାଣୀଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମୌନ ରହିବା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସହଜ ଅନୁଭବ ହେଉ, ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମୂରତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ସହଜ ଏବଂ ନିରନ୍ତର କରିଦିଅ, ତେବେ କୁହାଯିବ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ୍ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ନିଜର ସ୍□ସ୍ଥିତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିବ, ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ତା'ଆଗରେ କିଛି ବି ନୁହେଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ସର୍ବଦା ଅଚଳ, ଅଟଳ ଏବଂ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ତୁମମାନଙ୍କର ଏକରସ ଅଚଳ ସ୍ଥିତିର ସ୍ମାରକୀ ହିଁ ଏହି ଅଚଳ ଘର ଅଟେ । ଯେପରି ବାପଦାଦା ଏକରସ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ, ଏକ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣଙ୍କର ରସରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିନ୍ତନରେ ମଗ୍ନ ରହିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ଏକରସ ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିପାରିବ । କାହିଁକି ଶବ୍ଦର ପ୍ରଶ୍ନ ଚିହ୍ନ ସବୁଠାରୁ ତେଢା ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି କାହିଁକି, କ'ଣ ଶବ୍ଦ ତୁମ ଭିତରୁ ବାହାରିଯିବ, ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଡ୍ରାମାର ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥାରେ ରହିପାରିବ ।